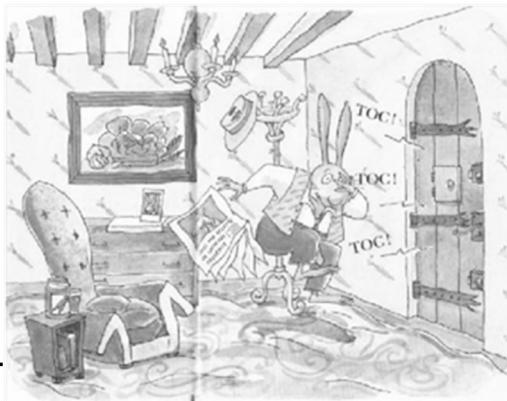

Aqueste ser, monsur Lapin a paur
d'anar al lièit. Ven de legir dins
son jornal una novèla de las mai
terriblas !

LO LOP ES TORNAT !

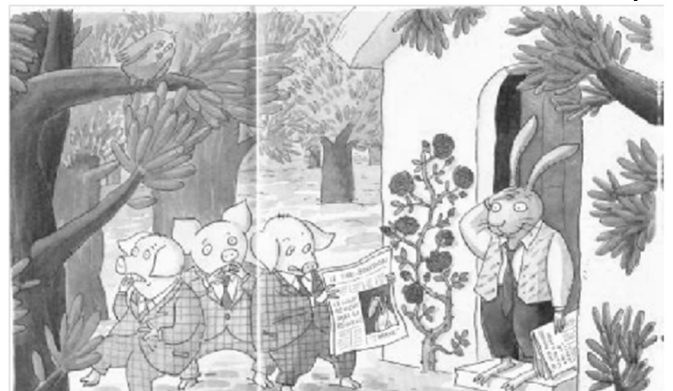

Monsur Lapin s'afana de clavar la
pòrta a dos torns quand subran :
« TOC ! TOC ! TOC ! »
« Ou mon Dieu ! Es LO LOP ! »

« AFANA-TE DE DUBRIR ! AFANA-TE ! Sèm nautres,
los tres tessonets. Te pregam, monsur Lapin, daissa-nos
dintrar. Avèm afrosament paur.

LO LOP ES TORNAT. »

« Dintratz, mos amics,
Dintratz ! » lor diguèt
monsur lapin rasseguat.

Tanlèu la pòrta clavada que

subte : « TOC ! TOC ! TOC ! » « Ai Ai Ai ! vaquí LO LOP ! »

« Soi ieu, dòna Cabra amb mos sèt pichons cabridets. Sèm venguts aquí nos refugiar en çò teu. Coneisses l'afrosa novèla ? LO LOP ES TORNAT ! »

« Dintra ma bona amiga, dintra amb los teus pichons », respondèt monsur Lapin, tranquillizat.

Tota la familha s'installa e d'un còp :

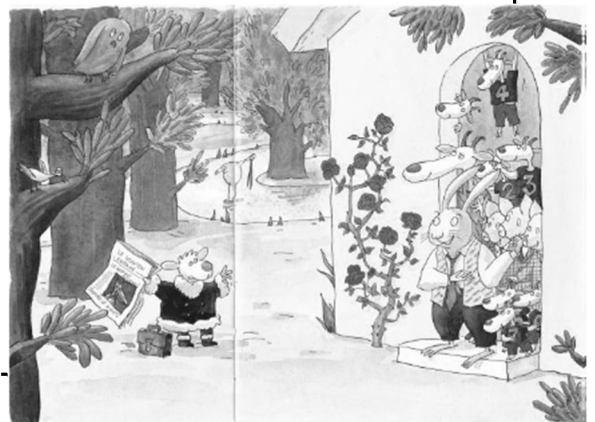

« TOC ! TOC ! TOC ! »

« Es LO LOP que tusta atal ? »

Soi ieu, Anhelon. Eri debàs a costat del riu. Mas pòdi pas dintrar en çò meu. LO LOP ES TORNAT ! »

« Dintra lèu-lèu, Anhelon, li diguèt monsur Lapin. Vèni te rescalfar. »

Anhelon s'installa pròche del fuòc

Mas tot d'una :

« TOC ! TOC ! TOC ! »

« Aqueste còp, solide es LO LOP ! »

« Soi ieu Pèire. Ai desobesit a

Mon grand. Vau caçar lo lop.

Sabètz ? ES TORNAT ! l'avètz vist ? Es en çò vòstre ? »

« Non, non respondèt
monsur Lapin, e esperam
plan jamai lo veire.

Mas pòdes dintrar Pèire.

Pèiròt se juntèt als autres e subran :

« TOC ! TOC ! TOC »

« Es benlèu lo lop ! » çò cridèt

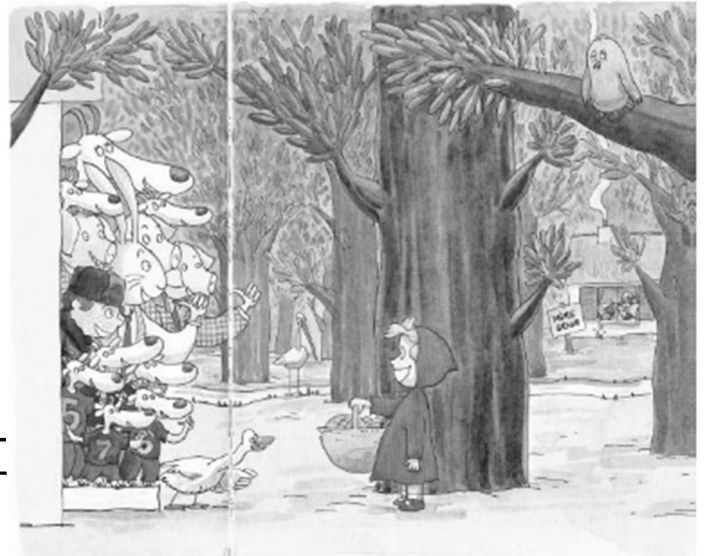
Pèire amb estrambòrd.

Soi ieu Capeironet roge. Dubrís-me mameta. Te mèni de còca e un topinon de burre ». T'enganas d'ostal Capeironet roge, li diguèt monsur Lapin.

Ta mameta a mudat. Mas dintra viste. Te cal pas passejar dins lo bòsc.

LO LOP ES TORNAT ! »

« Perqué n'aprofeitar pas

per sopar ? » prepausa

alara monsur Lapin. Totis

trapèran l'idèia fòrt bona

e lèu-lèu aprestèron un deliciós repais.

Los amics s'ataulèron quand subte :

« BOM ! BOM! BOM »

« Tè ! diguèt monsur Lapin, espantat. Esperam pas degun mai ! »

Es LO LOP. Es fòrça fòrça atalentat!

Mas tanlèu lo lop faguèt un pas que lapin, tesson, cabra, cabridets, anhèl,

Pèire e Capeironet roge li tombèron dessus.

Lo lop es pel sòl e monsur Lapin pren la paraula. « LOP AVEM PAS

MAI PAUR DE TU ! encapa-te

plan aquò. »

Puèi apond : « mas se prometes

d'èsser aimable e de nos contar d'istòrias de lop que fan paur, alavetz, te convidam a sopar amb nosautres. »

Es atal qu'aquel ser,

a l'entorn de la taula plan

empenada, en çò de monsur

Lapin, LO LOP ES TORNAT!

